

WWF

MAGAZINE

ZOMER
2013

Panda

TROUWRINGEN

*Goudkoorts vernielt
de kwetsbare natuur
in Suriname*

– p. 12

IK HOU VAN HOLLAND

*Nederlandse natuur
is een trekpleister
voor vogels en vissen*

– p. 16

ONBEREIKBARE LIEFDE

*Obstakels hinderen
reuzenpanda's op
vrijersvoeten*

– p. 24

liefde

LIEFDE
*Het Wereld Natuur Fonds en
Indonesië hebben al meer dan
vijftig jaar een bijzondere band.*

INNIG

Een van de eerste projecten die het Nederlandse Wereld Natuur Fonds net na zijn oprichting in 1962 steunde, werd uitgevoerd in Indonesië. Sinds die tijd werken het WNF en het Aziatische land veel samen. De gezamenlijke passie voor de natuur zorgt voor een sterke band.

Tekst: Jocelyn Vreugdenhil, beeld: Hengki Koentjoro

OUDE LIEFDE
ROEST NIET

Het eerste contact tussen het Wereld Natuur Fonds en Indonesië werd in 1962 gelegd door prins Bernhard, de eerste president van het internationale en het Nederlandse Wereld Natuur Fonds. Hij had gehoord over een project in het natuurreservaat Ujung Kulon op Java, waar de ernstig bedreigde Javaanse neushoorn leefde. Op aanraden van de prins steunde het WNF het project en werkte samen met de Indonesische overheid aan de bescherming van het dier. Het succes van deze eerste gezamenlijke actie is nog steeds merkbaar: terwijl in Vietnam in 2010 de laatste, daar levende Javaanse neushoorn door stropers werd gedood, is de neushoornpopulatie (na een toename) de laatste jaren op Java stabiel gebleven. Helaas is de populatie op Java nog steeds niet veilig.

Partners

Het onderlinge contact is sinds dit eerste project alleen maar hechter geworden. En leidde midden jaren negentig tot de oprichting van een eigen nationaal kantoor: WWF-Indonesië. Inmiddels werken er bij WWF-Indonesië meer dan vierhonderd mensen en is het uitgegroeid tot een zelfstandig opererend partnerkantoor van het WNF, dat onder meer wordt gesteund door

donaties uit Nederland. Al vanaf het begin van de samenwerking is Indonesië een van de belangrijkste gebieden voor het WNF om gezamenlijk projecten uit te voeren. Belangrijkste reden: de hoge biodiversiteit in het land. De enorme natuurlijke verscheidenheid in Indonesië moet – en kan – worden beschermd.

Orang-oetans gered

De goede relatie tussen de twee kantoren levert de natuur veel op. Zo startte WWF-Indonesië aan het begin van deze eeuw een project in Sebangau Nationaal Park. Een belangrijk natuurgebied, omdat dit het laatste veenbosgebied op Borneo is en tevens het leefgebied van de grootste populatie orang-oetans ter wereld. WWF-Indonesië heeft met steun van het Wereld Natuur Fonds nog net op tijd kunnen voorkomen dat het gebied door houtkap drastisch zou worden aangetast of zelfs geheel zou verdwijnen. Niet alleen de kap gaf problemen. Om het hout af te voeren, groeven de houtkappers kanalen. Deze voerden echter ook water uit het veen af, waardoor het veenbos uitdroogde en vatbaar was voor bosbranden; branden die op hun beurt weer veel CO₂-uitstoot veroorzaakten. Door samen te werken met lokale houtkappers is een natuurgebied van 600.000 hectare behouden en heel belangrijk: het woongebied van de orang-oetans veiliggesteld. Allemaal

dankzij het aanplanten van duizenden hectares bos en de bouw van honderden natuurlijke dammen om de waterhuishouding te herstellen.

Soms gaat het mis

Er zijn helaas ook projecten die minder succesvol verlopen. Zoals in het geval van het Tesso Nilo Nationaal Park op Centraal-Sumatra. Het idee was om een veilig leefgebied voor olifanten en tijgers te creëren, die bedreigd werden door illegale houtkap. Rond 2009 werd het park uitgebreid van 40.000 naar ruim 80.000 hectare. Alles zag er goed uit, totdat lokale boeren uit Noord-Sumatra, gesteund door grote bedrijven die palmolie opkopen, het park in trokken om oliepalmen te planten. Het kappen van bos om plaats te maken voor oliepalmen was illegaal, maar de lokale overheid greep niet in. De grote bedrijven kregen zo goedkoop meer olie en maakten officieel geen vuile handen. In korte tijd verdween ongeveer 30.000 hectare van het beschermde natuurgebied. Inmiddels is de situatie weer stabiel en pakt de lokale overheid de illegale kap wél aan. Maar dat natuurbescherming een constant gevecht is tegen grote bedrijven en corrupte ambtenaren werd in dit project pijnlijk duidelijk. Het is echter een strijd die natuurbeschermers kunnen winnen. Met geduld en liefde. Vél liefde.

SAMEN STERK Dankzij de jarenlange samenwerking én de gezamenlijke liefde voor de natuur hebben het Wereld Natuur Fonds en WWF-Indonesië veel successen behaald. Vier hoogtepunten.

15 TIJGERS

Ongeveer 15 tijgers en 60 tot 80 olifanten zijn gered door de oprichting van het Tesso Nilo Nationaal Park op Sumatra.

50 NEUSHOORNS

De populatie van 50 Javaanse neushoorns is nu stabiel dankzij het versterken van de beschermingsstatus van Ujung Kulon (1992) en het management van het gebied.

1.000 VISSOORTEN

De Baai van Cendrawasih in Papoea is het grootste beschermde zeegebied van Indonesië. Hier beschermt het Wereld Natuur Fonds sinds 2006 dolfijnen, zeehoeien, 4 soorten zeeschildpadden en meer dan 1.000 vis- en 500 koraalsoorten.

12.000 ORANG-OETANS

Door de vernietigende houtkap in Sebangau Nationaal Park, in Centraal-Kalimantan, te stoppen, is de populatie van 9.000 tot 12.000 orang-oetans voorlopig veiliggesteld.